

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Strona pozwana: Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 17 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r.⁽¹⁾ naruszają art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, chroniące prawo własności, w związku z art. 47 karty i art. 6 ust. 1 konwencji gwarantującymi prawo do wykonania orzeczeń sądowych w rozsądnym terminie zwłaszcza w zakresie, w jakim przepisy te nie przewidują możliwości uwolnienia zamrożonych środków finansowych, gdy osoba trzecia powołuje się na wiarytelność stwierdzoną orzeczeniem sądowym zasądzającym na rzecz tej osoby trzeciej odszkodowanie od osoby, która została wskazana jako podlegająca środkowi zamrożenia aktywów, wydanym w wyniku postępowania wszczętego przed tym wskazaniem i gdy te dwie osoby nie utrzymują jakichkolwiek relacji nawet pośrednio związanych z działaniami, których dotyczy rozporządzenie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii

(Sprawa C-347/15)

(2015/C 279/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls, J. Hottiaux i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła swoim zobowiązaniom z art. 6 ust. 3 dyrektywy 2012/34/UE⁽¹⁾ oraz z art. 6 ust. 1 w związku z pkt 5 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽²⁾ w ten sposób, że nie zobowiązała ÖBB Personenverkehr do publikacji wypłat publicznych rekompensat oraz kosztów i przychodów dla każdej umowy o świadczenie usług publicznych;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pozwana naruszyła swoje zobowiązania z dyrektywy 2012/34/UE oraz z rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

Nie zapewniła ona, aby w odpowiednich zestawieniach rachunkowych fundusze publiczne na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego zostały przewidziane oddzielnie według umów, a koszty i przychody zostały oddzielnie wykazane i opublikowane. Tym samym pozwana naruszyła mające zastosowanie normy prawa Unii w dziedzinie kolei.

-
- (¹) Dyrektywa 2012/34/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (wersja przekształcona), Dz.U. L 343, s. 32.
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70; Dz.U. L 315, s. 1.
-